

אֲתַבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִיְהוּ לְקַבֵּיל מִקְדָּשָׁא
עֵילְאָה, כְּדִין לָךְ יְשׁוּלָם נְדָר.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא טו) אֲזַ יִשְׁרִי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו א) אֲזַ
יִשְׁרִי מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת.
הֵתָם תּוֹשְׁבֵיחֲתָא דְנוֹקְבָא. הֵכָא תּוֹשְׁבֵיחֲתָא
דְּסַלִּיק לְעֵלְמָא דְדְכוּרָא אִיהוּ.

הֵכָא אִיהוּ רְזָא, דְגוּפָא וְרוּחָא מִתְחַבְּרָאן
כְּחֵדָא, גוּפָא בְּגוּפָא, וְרוּחָא בְּרוּחָא.
שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲתַדְבְּקוּתָא דְגוּפָא בְּגוּפָא.
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, אֲתַדְבְּקוּתָא דְרוּחָא
בְּרוּחָא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִזָא דְרַחֲמֵי עֵילְאָה,
לְמַהוּי פּוּלָא חַד, בְּיַחְוּדָא חֵדָא.

וְרִזָא דְיַיְחּוּדָא הֵכָא. שִׁיר דָּא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל,
דְּמִמְנָא בְּסֵהֲדוּתָא דְיַיְחּוּדָא. הַשִּׁירִים,
ה' (דף טו ע"ב) אֶלְהִינוּ ה'. וְכֹלָא חַד, בְּיַיְחּוּדָא
חַד. וְאוּקִימְנָא יַיְחּוּדָא דָּא, וְהֵכָא יַיְחּוּדָא
דְעֵלְמִין כְּלָהוּ. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, רְזָא דְאָחַד.

וְדָא אִיהוּ דְאַצְטְרִיךְ שְׁלֵמָה מְלַכָּא לְיַיְחּוּדָא,
בְּרִזָא דְרוּחַ קוּדְשָׁא. לְאַתְחַבְּרָא פּוּלָא
בְּיַיְחּוּדָא חֵדָא, בְּרַעוּתָא, לְאַתְדְבְּקָא דָּא בְּדָא,
לְמַהוּי פּוּלָא חַד. דְהָא שְׁלֵמָה אִיהוּ מְלַכָּא
דְשִׁלְמָא פּוּלָא דִילֵיהָ.

מְאִי פּוּלָא הֵכָא, וְכִי סְגִיאִין שְׁלָמִין נִינְהוּ.
אֶלָּא חַד שְׁלָמָא אִיהוּ, וְתִרִין נִינְהוּ. חַד
שְׁלָמָא אִיהוּ, דְאִיהוּ שְׁלָמָה דְבֵיתָא, דְבְּגִינְיָה
אַשְׁתְּמוּדַע דְכוּרָא דְכֹר. וְחַד שְׁלָמָא אַחְרָא,
דְאִיהוּ שְׁלָמָא דְתִרִין סְטֵרִין, חַד דְעָאֵל
בְּאַמְצַעִיתָא בְּאִינוֹן תִּרִין סְטֵרִין, וְעֵבִיד שְׁלָמָא
בְּיַיְחּוּדָא, אִיהוּ שְׁלוֹם אַחְרָא.

אַבְרָ שְׁלוֹם דְדְכוּרָא אַשְׁתְּמוּדַע דְכֹר בְּגִינְיָה,
אִיהוּ צְדִיק. דְאַקְרִי (וְאַקְרִי) מְלַכָּא עֵילְאָה

שהוא כנגד המקדש העליון, ואז
לך ישלם נדר.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא)
אֲזַ יִשְׁרִי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת. (שמות טו) אֲזַ יִשְׁרִי מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. שֵׁם
תְּשַׁבַּחַת הַנְּקֵבָה, וְכַאן תְּשַׁבַּחַת
שְׁעוּלָה לְעוֹלָם שְׁהוּא זְכָר.

כָּאן הוּא הַסּוּד שְׁגוּף וְרוּחַ
מִתְחַבְּרִים יַחַד גּוּף בְּגוּף, וְרוּחַ
בְּרוּחַ. שִׁיר הַשִּׁירִים (שיר א) -
הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל גּוּף בְּגוּף. יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל
רוּחַ בְּרוּחַ. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד
הַאֲהָבָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁיְהִיָּה הַכֵּל
אֶחָד, בְּיַחְוּד אֶחָד.

וְכֹר הַיַּחְוּד כָּאן, שִׁיר - זֶה הוּא
יִשְׂרָאֵל, שְׁמִמְנָה בְּעֵדוּת שֶׁל
הַיַּחְוּד. הַשִּׁירִים - ה' אֶלְהִינוּ ה'.
וְהַכֵּל אֶחָד, בְּיַחְוּד אֶחָד. וּבְאַרְנוּ
אֶת הַיַּחְוּד הַזֶּה, וְכַאן הַיַּחְוּד שֶׁל
כָּל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה -
הַסּוּד שֶׁל אֶחָד.

וְזֶהוּ שְׁצִרִיךְ שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ לַיַּחְוּד,
בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, לְחַבְּרַת הַכֵּל
בְּיַחְוּד אֶחָד, בְּרִצּוֹן, לְדַבֵּק זֶה עִם
זֶה, לְהִיּוֹת הַכֵּל אֶחָד, שְׁהִרִי
שְׁלֵמָה הוּא הַמְּלִיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ
שְׁלוֹ.

מַה זֶה הַכֵּל שְׁלוֹ כָּאן, וְכִי רַבִּים
הֵם הַשְּׁלוֹמוֹת? אֶלָּא שְׁלוֹם אֶחָד
הוּא, וְשְׁנַיִם הֵם. שְׁלוֹם אֶחָד הוּא,
שֶׁהוּא שְׁלוֹם הַבַּיִת, שְׁבִשְׁבִילוֹ
נוֹדַע הַזְּכָר זְכָר. וְאֶחָד שְׁלוֹם
אַחַר, שֶׁהוּא הַשְּׁלוֹם שֶׁל שְׁנֵי
צְדִדִים. אֶחָד שְׁנוֹכְנֵס בְּאַמְצַע
בְּאוֹתָם שְׁנֵי הַצְּדִדִים וְעוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, הוּא שְׁלוֹם אַחַר.
אַבְרָ הַשְּׁלוֹם שֶׁהַזְּכָר נוֹדַע זְכָר
בְּשִׁבִילוֹ הוּא הַצְּדִיק. שְׁנִקְרָא
(וְנִקְרָא) הַמְּלִיךְ הָעֲלִיּוֹן בְּשִׁבִילוֹ,
מְלִיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וּמִשׁוּם כֵּן,

תּוֹשְׁבֵיחֲתָא דְשִׁיר הַשִּׁירִים,

כָּל הַתְּשׁוּבָה שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים,
לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ, וְהַיְחָד
שֶׁהַכָּל מְתִיחַד הוּא בְּמִקוֹם הַזֶּה,
מִשׁוֹם שֶׁהוּא נוֹטֵל כָּל תְּשׁוּבָה כָּל
הָאִיבָרִים וְכָל הָעֲנוּגִים וְכָל
הַכְּסוּפִים הָעֲלִיוֹנִים, וּמְכַנְּסֵם הַכָּל
לְתוֹכוֹ.

וְעַל זֶה הוּא נִקְרָא אֶחָד, שְׁלֵמָה
הַמְּלֶכֶךְ בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקִּדְּשׁ.
כְּשֶׁשׁוֹרָה עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ הַקִּדְּשׁ,
רְצָה לְחַבֵּר הַכָּל בְּרִצּוֹן שֶׁלֹּם
כְּרִאוּי וְלִיחַד הַכָּל בְּחֻבִּיבוּת
בְּרִצּוֹן, לְהִיּוֹת אֶחָד לְמַעֲלָה
וְלִמְטָה. וְעַל זֶה אָמַר הַכְּתוּב (זְכַרְיָה

ד) יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.
יִשְׁכְּנֵי מְנַשִּׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו' (שִׁיר א.)

כְּתוּב (יְחֻזְקָאֵל א) וְאֶרְאָה הַחַיּוֹת וְהַנְּחָה
אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת
לְאַרְבַּעַת פְּנֵיו. הַפְּסוּק הַזֶּה נֹאמַר
בְּקֶשֶׁר שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר. וְאֶרְאָה
הַחַיּוֹת - הַסּוּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל סְבָא,
הַחֶבֶל בְּחֻקֵּי קוֹתֵיו בְּיָמֵין
וּבִשְׂמָאל.

שְׁרָשָׁה רְשׁוּמִים קְשׁוּרִים זֶה עִם
זֶה - דְּרוֹם מְזֻרָח וְצָפוֹן, יְהוּ,
פְּנִים נִסְתָּרִים, לֹא שׁוֹלֵטֵת הָעֵין
לְדַאוֹת, וְכַאֲן אוֹמֵר וְאֶרְאָה?

אֶרְאָה הִיא מְסַתְּפֵל מִתּוֹךְ הָאוֹר
שֶׁלֹּא מְאִיר כְּמוֹ מִי שְׁרוּאָה
בְּעֵשְׂשִׁית בְּתוֹךְ הָעֵינַיִם
הַנִּסְתָּרִים, כְּשֶׁמְנַצְּצִים בְּתוֹךְ
אוֹתָהּ הָעֵשְׂשִׁית. לוֹהֵט לֵהֵט לְפִי
שְׁעָה, וְלֹא עוֹמֵד בְּקִיּוּם.

מִתְנַגְּלִים נוֹצְצִים לְפִי הַשְּׁעָה
הַזֶּה, וְנִכְנָס הַנִּיצוֹץ זֶה בְּזֶה. אֶחָד
עוֹלָה וְיוֹרֵד, וּמִתְחַזֵּק בְּצַד
הַדְּרוֹם, בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת יו"ד.
מִתְחַזֵּק וְנִכְנָס בְּצַד הַצָּפוֹן
וּמִתְנַגְּלֵל בְּקֶשֶׁרֵיו, וְנִכְנָס וְעוֹלָה
בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת ט', וְנִגְנֹז. זֶהוּ
שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב, שְׁנוֹצֵץ וְלוֹהֵט
בְּחֻקֵּי קוֹת בְּאוֹת ט', וְגוֹנֵז אוֹתוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרוּאָה

לְמַלְכָּא דְשְׁלָמָא כּוּלָּא דִּילֵיהּ, וַיִּיחָדָא דְקָא
מְתִיחַד כּוּלָּא, בְּאַתֵּר דָּא אִיהוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ
נְטִיל כָּל תִּיאוּבְתָא דְכָל שְׁיִפִּין, וְכָל עֵינוּגִין,
וְכָל פִּיסוּפִין עֵילָאִין, וְכִנֵּישׁ כּוּלָּא לְגוּיָהּ.

וְעַל דָּא אִיקְרִי אִיהוּ אֶחָד, שְׁלֵמָה מְלְכָא בְּרִזָּא
דְּרוּחַ קוּדְשָׁא. כִּד שְׂרָא עָלֵיהּ הֵהוּא רוּחַ
קוּדְשָׁא, בְּעָא לְחַפְרָא כּוּלָּהּ בְּרַעוּתָא שְׁלִים
כְּדָקָא נְאוֹת, וְלִיחָדָא כּוּלָּא בְּחֻבִּיבוּת בְּרַעוּתָא,
לְמַהוּי חַד עֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אָמַר קְרָא,
(זְכַרְיָה יד טו) יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

יִשְׁכְּנֵי מְנַשִּׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. כְּתִיב (יְחֻזְקָאֵל טו א)
וְאֶרְאָה הַחַיּוֹת וְהַנְּחָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ
אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פְּנֵיו. הַאי קְרָא בְּקִיטוּרָא
דְּרַבִּי אֶלְעָזָר אֶתְמַר. וְאֶרְאָה הַחַיּוֹת, רְזָא
דִּישְׂרָאֵל סְבָא, קְפִטִירָא בְּגִלְפֵי בְּיָמֵינָא
וּבִשְׂמָאלָא.

תִּלְתֵּי רְשִׁימֵין קְטוּרִין דָּא עִם דָּא, דְּרוֹם מְזֻרָח
וְצָפוֹן, יְהוּ, אֶפֶיִן סְתִימִין, לֹא שְׁלִיט
עֵינָא לְמַחְמֵי, וְהִכָּא אָמַר וְאֶרְאָה.
אֶרְאָה, הִזֶּה מְסַתְּפֵל מְגוּ נְהוּרָא דְלֹא נְהָרָא,
כְּמֵאן דְּחֻמֵי בְּעֵשְׂשִׁיתָא, גוּ עֵינִין
סְתִימִין, כִּד מְנַצְּצֵן גוּ הֵהוּא עֵשְׂשִׁיתָא. לְהִיט
לְהִיטוּ לְפּוּם שְׁעָתָא, וְלֹא קָאִים בְּקִיּוּמָא.

מִתְנַגְּלִין נְצִיצִין לְפּוּם הַאי שְׁעָתָא, וְעָאֵל
נְצִיצוּ דָּא בְּדָא. חַד סְלִיק וְנַחֲתִית,
וְאֶתְתַּקַּף בְּסֵטֵר דְּרוֹם, בְּרִזָּא דְּאֵת יו"ד.
אֶתְתַּקַּף וְעָאֵל בְּסֵטֵרָא דְּצָפוֹן, וּמִתְנַגְּלֵל
בְּקוּטְרוּי, וְעָאֵל וְסְלִיק בְּרִזָּא דְּאֵת ט', וְאֶתְנַגְּיז.
הַדָּא הוּא דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית א ד) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב. דְּנְצִיצֵן וְלְהִיט בְּגִלְפִין בְּאֵת ט',
וְנִגְנִיז לֵיהּ.

רְזָא דְּאֵת דָּא סְתִימָא בְּסְתִימוּ, נְפִיק מִיָּנִיהּ כָּל
הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת הַזֶּה נְסִתֵר בְּסִתֵר, יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כָּל הַנִּיצוֹץ וְהַזֶּהר שְׁמֵאִיר וְנוֹצֵץ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרוּאָה

אותה בחלומו, זו האכסדרה שממנה נוצצים הניצוצות, מתפשט ומתפנס.

ואחד עולה ויורד, ומתחזק בצד מזרח, בסוד האות ט' והאות יו"ד. מתפשט משני צדדים, ומתגלגל בארבעה, שנים למעלה, כמו הירשה של אב ואם. ויש שנים משני צדדים, מצד דרום וצפון, מתישב בכלם. והוא המרפכה העליונה, בארבעה צדדים. אופן אחד בארץ אצל החיות - זוהי המרפכה העליונה, הכלולה בארבעה צדדים.

המרפכה העליונה, שהיא הסוד של ארבעה צדדים, פושטת אור משלשה צדדים. אחד שלו שהתחברו בו ירשת האב והאם, שהיו שנים ומתחברים לאחד, ושנים משני צדדים.

מתפשט אור המזרח, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשמיאיר אותו הפן מאותו האור, אזי אותו הפן נקרא אדני". והוא שולט ורבוץ בשלטון של אור גדול. ואותו הפן, פיון שמקבל אותו האור, נעשה לו (בהיכל) היכל, וגניז אותו בתוכו, ובשכילו נעשה אדון רבון ושליט.

מתפשט זרר הדרום, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר מהאור ההוא, אז אותו הפן נקרא אל, והוא שולט להיטיב לעולם ברחמים, ולתת מזונות לכל אחד ואחד כראוי.

מתפשט אור הצפון, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר ממנו, אז אותו הפן נקרא

נציצות וזהרא, דנהיר ונציץ. זפאה איהו מאן דחמי לה בחלמיה, דא אכסדרה דמינה נציצין נציצין, פשיט וכניש.

וחד סליק ונחית, ואתתקף בסטר מזרח, ברזא דאת ט' ואת יו"ד. אתפשיט מתרין סטרין, ומתגלגלא בארבע, תרין לעילא, פירותא דאבא ואימא. ואית תרין מתרין סיטרין, מסטר דרום וצפון, מתיישבא בכולהו. ואיהו רתיכא עילאה, בארבע סטרין. (יחזקאל א טו) אופן אחד בארץ אצל החיות, דא איהו רתיכא תתאה, פלילא בארבע סטרין.

רתוכא עילאה, דאיהו רזא דארבע סטרין, פשיט נהירו מתלת סטרין, חד דיליה דאתחברו ביה ירותא דאבא ואימא, דהו תרין, ומתחברן לחד. ותרין מתרין סטרין.

פשיט נהירו דמזרח, האי רתיכא תתאה גליפן חד, לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מיניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, פדין ההוא פן איקרי אדני". ואיהו שליט ורבוץ בשלטנו דנהירו רב. וההוא פן פיון דמקבל ההוא נהירו, אתעביד ליה (בהיכליה) היכלא, וגניז ליה בגויה, ובגנייה אתעביד אדון רבון ושליט.

פשיט זהירו דדרום, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה ואתנהיר מניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, פדין ההוא פן איקרי אל. ואיהו שליט לאוטבא לעלמא ברחמי. ולמיהב מזונא לכל חד וחד פדקא יאות.

פשיט נהירו דצפון, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מניה. וכד ההוא פן אתנהיר מניה, פדין ההוא פן איקרי אלהים. ואיהו

אלהים. והוא שליט, רבון, לדון את העולם בדין, ולתת דין לכל מי שצריך, ולהנהיג הכל בדין.

עד כאן פנים עליונים ופנים תחתונים, בסוד של שלש בשלש מתחברים, ואלו באלו נכללים. פן אחד שנשארו מהמרפכה התחתונה, כלם שואלים עליו אופן, איזה הוא הפן האחד שנשארו?

חור ואמר, באיזה מקום הוא? בארץ. כדי שלא ישארו התחתונים בלי השגחה אפלו רגע אחד. אותו הפן, כשנכללו כל שלשת האחרים, הפן הזה נוטל מכלם, ונכללים בכלם, והוא לבדו בכלם, כדי להשגיח בטוב על כל בני העולם. והפן הזה משבח תמיד, ומעורר התעוררות אל אותם שלמעלה מעליו. ואותם שלמעלה מעליו מעוררים אל אותם העליונים שלמעלה. ואותם העליונים שלמעלה מעוררים אל מעלה, ונקשרים זה עם זה עד אין סוף. וכשזה מתעורר בהתעוררות של אותם הפנים, באותן נשיקות העליונות, להיות דבוקים בסוד עליון, ולהשלים ולזון את כל העולמות, שכל העולמות יהיו בשמחה, כמו שנאמר, ישקני מנשיקות פיהו כי טובים הדיך מנין.

ישקני מנשיקות פיהו - על פיו של אליהו נגזר. כתוב (בראשית ד) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם - זה אדם הראשון, השר הממנה (דפוס), בחקיקותיו הדקים העליונים. ידע מה שלא הכיר בה מקדם לכן. ידע להיות פנים בפנים. כשמתכללים פנים בפנים לשמוש, אז כתוב ידע. ידע להשקותה, לזרע בה זרע, לצעות תולדות. זה לטוב, בהתעוררות של ההשגחה למטה.

שליט, רבון, למידן עלמא בדינא, ולמיהב דינא לכל מאן דאצטריך, ולא תנהגא כולא בדינא.

עד הכא, אנפין עילאין ואנפין תתאין, ברזא דתלת בתלת מתחבראן, ואתפלילו אלין באלין. פן חד דאשתאר מרתיכא תתאה, כולא שאלין עליה אופן, אן איהו פן חד דאשתאר.

הנר ואמר באן אתר הוא, בארץ. בגין דלא ישתארו תתאין בלא אשגחותא אפילו רגעא חדא. ההוא פן, כד אתפלילו כולהו תלתא אחרנין, האי פן נטיל מכולהו, ואתפלילו בכלהו, ואיהו בלחודוי בכלהו, בגין לאשגחא בטיבו על כל בני עלמא.

והאי פן משבח תדיר, ואתערת אתערו לגבי אינון דלעילא דעלה. ואינון דלעילא דעלה, מתערי לגבי אינון דלעילא ואינון דלעילא דלעילא, מתערין לגבי עילא, ואתקשרי דא בדא עד אין סוף.

והאי כד אתער באתערו דאינון פנים, באינון נשיקין עילאין, למהוי דביקי ברזא עילאה, ולאשלאמא ולמיזן כל עלמין, למהוי כל עלמין כולהו בחדוא. כמא דאת אמר, ישקני מנשיקות פיהו כי טובים הדיך מנין. ישקני מנשיקות פיהו. על פומא דאליהו אתגזר. כתיב (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם, דא אדם קדמאה, טפסירא (טסירא), בגליפוי דקיקין עילאין. ידע, מה דלא אשתמודע בה מקדמת דנא. ידע למהוי אנפין באנפין. כד אסתפלן אנפין באנפין לשימושא, כדין כתיב ידע. ידע לאשקאה לה, למיזרע בה זרעא, למעבד תולדין. האי לטב, באתערו דאשגחותא לתתא.

ישקני מנשיקות פיהו. על פומא דאליהו אתגזר. כתיב (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם, דא אדם קדמאה, טפסירא (טסירא), בגליפוי דקיקין עילאין. ידע, מה דלא אשתמודע בה מקדמת דנא. ידע למהוי אנפין באנפין. כד אסתפלן אנפין באנפין לשימושא, כדין כתיב ידע. ידע לאשקאה לה, למיזרע בה זרעא, למעבד תולדין. האי לטב, באתערו דאשגחותא לתתא.